

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ

Што се тиче примене члана 63 став 4 Закона о прекршајима, мишљења смо да није прихватљив став да је за примену те одредбе довољно да МУП поднесе захтев за покретање прекршајног поступка и уколико се утврди да је кажњени прекршио забрану присуствовања одређеним спортским приредбама, односно да није извршио обавезу из члана 63 став 1 Закона о прекршајима, да ће се исти казнити казном затвора од 30 до 60 дана, што у суштини значи да ће се казнити за прекршај.

Чланом 1. Закона о прекршајима прописано је да се тим законом уређује појам прекршаја, услови за прекршајну одговорност, услови за прописивање и примену прекршајних санкција, систем санкција, прекршајни поступак, издавање прекршајног налога, поступак извршења одлуке, регистар санкција и регистар неплаћених новчаних казни и других новчаних износа. Чланом 2. Закона о прекршајима прописано је да је прекршај противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција.

Из цитираних одредаба произлази да се Законом о прекршајима не могу прописивати прекршаји, односно прописивање санкција за појединачне прекршаје у самом Закону о прекршајима је у супротности са чланом 1. Закона, који таксативно набраја шта се тим законом уређује, а с обзиром и на члан 2 Закона о прекршајима, по нашем мишљењу, поступање лица противно члану 63 став 1 Закона о прекршајима (који прописује да се забрана присуствовања одређеним спортским приредбама састоји у обавези учиниоца прекршаја да се непосредно пре почетка времена одржавања одређених спортских приредби лично јави службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици на подручју на којем се учинилац прекршаја затекао и да борави у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе) није прописано као прекршај. Ово и из разлога што забрана присуствовања одређеним спортским приредбама **представља заштитну меру** која је прописана чланом 63. Закона о прекршајима, о чијем изрицању се обавештава подручна полицијска управа према месту пребивалишта кажњеног.

Имајући у виду наведено, пре би се одредба члана 63 став 4 Закона о прекршајима могла тумачити као казна за непоштовање пресуде којом је

изречена заштитна мера, што би значило да и у изреци осуђујуће пресуде првостепени суд одређује шта ће се десити ако кажњени прекрши забрану из става 1 члана 63 Закона о прекршајима, (мада и овакво тумачење има својих недостатака), него да се тумачи да је непоштовање одредбе члана 63 став 1 ЗОП-а, прекршај који је прописан процесним законом.

Нови Сад 14.11.2016.године

Судије:
Милена Поповић

Milena Popović
Мирјана Ђурић
